

Nr. 2, som er stillet af Flertallet, og som tillige stemmer med en tilsvarende Del af Ændringsforslaget Nr. 5, der er stillet af Mindretallet. Altsaa hele Udvalget er enigt om at foreslaa denne Ændring i Regeringsforslaget. Den gaar ud paa, at ved Vurdering til Ejendomsskyld skal Besætning, Inventarium, Maskiner og andet Driftsmateriel ikke medregnes. Jeg for mit Vedkommende vil herom gentage, hvad jeg har udtalt saavel under de vidtløftige Forhandlinger om den Sag i det andet Ting og ogsaa ved tidligere Behandlinger her i Tinget, at jeg anser denne Bestemmelse for at være urigtig. Jeg mener, at saaledes som Ejendomsskylden herefter kommer til at se ud, bliver det en Skat, i hvilken det vil være meget vanskeligt at paavise noget Princip. Man fritager herved visse Ejendomsværdier fra Beskatningen efter en Linie, som bliver trukken ganske vilkaarlig. Jeg skal ikke komme ind paa mere almindelige, principielle Betragtninger over Ejendomsskylden, dens Ønskelighed og dens Plads i et Skattesystem. Men jeg vil kortelig gentage, hvad jeg har sagt før, at jeg kan tænke mig to forskellige Veje at gaa ved Vurderingen, naar man vil følge en fast og konsekvent Regel og saavidt mulig naa til det, som af forskellige ærede Talere, saavel den ærede Ordfører som ogsaa det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) og det ærede 12te kongevalgte Medlem (Estrup) er blevet fremhævet som Formaalet, nemlig en ligelig og ensartet Beskatning af al fast Ejendom over hele Landet. Den ene Vej er den at ansætte hver Ejendom til dens Værdi i Handel og Vandel, saaledes som Ejendommen faktisk er og faktisk benyttes. Ved denne Vurdering er der at tage Hensyn til alle de mange forskellige Omstændigheder, som paavirke det økonomiske Udbytte, der kan opnaas af Ejendommen efter den faktiske Benyttelse, der gøres af den. Det siger sig selv, at man da er nødsaget til at tage de Elementer med i Betragtning, som af hvilken Art de end ere, paavirke det Udbytte, Ejendommen giver. Man kan da ikke for en Byejendoms Vedkommende se bort fra den Bygning, som er opført paa den; man kan ikke, naar denne Bygning er bestemt til Beboelse, se bort fra den Leje, som Bygningen kan give; man kan ikke, naar det er en Fabriks-ejendom, se bort fra det Udbytte, som denne Ejendom dreven som Fabrik faktisk er i Stand til at give. Og man kan

ikke for en Landejendoms Vedkommende se bort fra det Tilbehør, der er lige saa nødvendigt til Ejendommens Drift som Bygningerne, nemlig Besætning og Inventar. Dette er den ene Vej at gaa; den er konsekvent og rationel. Den anden Vej, man kan gaa, er at rasere alt og sige: det er Grunden, vi beskatte, Grunden alene og intet andet! Ogsaa dette er en rationel og ensartet Fremgangsmaade. En saadan Skat er imidlertid ikke let at bringe til Udførelse; den lader sig i alt Fald ikke gennemføre med et Pennestrøg. Det vilde være ugørligt ved et Ændringsforslag her ved 2den Behandling at gaa hen og indføre en ren Grundskat; dertil vilde kræves betydelige Forarbejder og Undersøgelser. Men der er dog et Princip i den Skat. Derimod det, der her foreslaas, er ingen af Delene. Der hedder i de Bemærkninger, hvormed Mindretallet begrundet sine Forslag, at „det maa anses for uføreneligt med Begrebet Grundskat — som Ejendomsskylden skal være uanset, at Bygningerne medregnes, da disse selvfølgelig ere et Tilbehør til Grunden — at der gøres Undtagelser fra den ligelige og ensartede Beskatning i Forhold til Værdien“. Men at det skulde være en selvfølgelig Ting, at Bygningerne skulde tages med ved Paaligning af en Grundskat, det er mig vanskeligt at forstaa. Efter min Opfattelse er det en selvfølgelig Ting, at Bygningerne umulig kunne betragtes som en Del af Grunden eller som et Tilbehør til Grunden. Og dette er jo ikke en Opfattelse, som, det forekommer mig, kan være fremmed for nogen. Vi have jo her i Landet i Aarhundreder kendt Grundskatter, og aldrig er det faldet nogen ind under Grundbeskatningen at inddrage Bygninger. Hartkornsskatterne, som vi nu ville af med, have intet som helst Hensyn taget til Bygningerne, og omkring i Købstæderne have vi, som bekendt, saavel Grundskatter som Bygningsskatter, og de ere strengt sondrede fra hinanden. Altsaa naar man her beholder Bygningerne tilbage, men i øvrigt ser bort fra alt det Tilbehør, som er væsentlig medbestemmende for Ejendommens Værdi, saa er det, siger jeg, en ganske vilkaarlig Linie, man har trukket. Jeg siger ikke dermed, at Loven bliver umulig eller uanvendelig, men jeg hævder, at noget egentlig Princip bliver der ikke længere tilbage. Og naar man da ud fra en saa vilkaarlig opstillet Skat vil argumentere mod de Fradragsregler, som findes i Lovforslagets § 6, da